

Bir Poliklinik Güncesi

– Recep K. · 24 Mayıs 2019

BİR POLİKLİNİK GÜNCEŚİ

Merkezi Hastane Randevu Sistemi (MHRS)'den yakın tarihe randevu almak mümkün olmadığı için Devlet Hastanesi'ne gittiğimde saat sabah 07.30'du. Günlerden Cuma.

Güvenlik personelleri tarafından önceden görevli bankosuna bırakılan kağıda isim yazıp sıra fişi verecek görevlinin gelmesini beklemeye başladım. Herkes erken sıra alabilmek için kağıda isim yazma yarışında adeta. Benden önce gelenin adını yazmasını beklerken telaşla gelen iki kişinin önüme geçmesine sesimi çıkarmadım. Onlar da farkında değillerdi zaten.

Ortopedi Polikliniğı. Düzce Atatürk Devlet Hastanesi'nin belki de en kalabalık bölümü. Nedendir bilemiyorum ancak diğer polikliniklerde yapılmayan bir şey yapıyor ortopedide. Sıra fişi verecek görevliler geldiğinde isim yazılı kağıdı birinin okuyup sıra olunması gerektiğini söylüyor. Daha önceden bir kez de ben okumuştum o listeyi.

O gün de aynısı yapıldı. Liste 50'li yaşlarda biri tarafından okunmaya başladığında oturanların çoğu ayağı kalkıp bankoya yöneldi. Listeyi okuyan kişi hem okuyor hem de sırayı düzene sokuyor. Bu arada duruma itirazı olan bir bayan liste okuyucusuna çıktı. Neyse ki başkalarının müdahalesiyle bayanın itirazı halledildi.

Sıra 40'a gelmişti ki liste okuyucusu bir anda okumayı bıraktı. Bir başkasının kendisini telefonla videoya çektiğini, bunun terbiyesizlik olduğunu söyledi. İsim vermedi ama belli ki endişelenmişti. Bir başkası okuma işlemini yapmayınca listenin bir anlamı kalmadı. Geri kalanlar bir şekilde sıra oluşturdular. Diğer polikliniklerdeki uygulama böyle değil. Mesela, Çocuk Hastalıkları Polikliniğı'nde o listeyi görevliler okuyor. Adı okunan kişi gidip muayene sıra fişini alıyor. Herhangi bir karışıklık da yaşanmıyor.

3 görevli sıra fişi veriyordu ve süreç hızlı ilerledi. 08.00 gibi başlayan fiş verme işlemi 08.30'da bitmişti. Tam sayıyı hatırlayamamakla birlikte 200 kadar kişi sıra fişi almıştı. O gün 3 tane uzman doktor vardı ve randevulu hastalarla birlikte 300'den fazla kişiyi muayene edeceklerdi.

Her zaman olduğu gibi saat 09.00'da doktorlar muayene işlemine başladılar. Doktor odalarının bulunduğu koridor, tabir yerindeyse, tıkabasa dolu. Tekerlekli sandalye ile gelenlerin aradan geçmesi oldukça güçleşiyor bu durumda. Bekleme yerinde muayene sırasını gösteren bir ekran var ancak insanlar doktor odasının önünde beklemeyi tercih ediyor. Bu durum biraz da o koridorda oturulacak yerler bulunduğundan sanırım.

Hasta sayısı çok olunca muayene süreci de tam bir keşmekeşe dönüşebiliyor. Her doktor odasının kapısının üzerinde muayene sıra bilgisi gösteren bir ekran var fakat düzenli değil. Mesela, numara 40'tan 25'e düşebiliyor bir anda. Bu da, sebebi bilinmediği için, insanları geriyor tabii. Sırası geçmiş hastalar olabilir belki. Teknik olarak çözülemez olduğunu sanmıyorum.

Doktorların yanında yardımcı personel olarak genelde bayanları görmeye alışkınsınız. O gün bir doktorun yanında yardımcı personel olarak erkek vardı. Sırası gelen hastayı kendisi çağırıyordu. Her kapıyı açtığında kapıya doğru bir yığılma oluyordu. Öğleden sonra idi. Röntgen sonucunu öğrenmek için bekleyen yaşlı bir hasta "evladım ben röntgene baktırıp gideceğim" dedi. Hastaya adını sorup "tamam, seni birazdan alacağım" dedi. 15 dakika kadar geçmişti ki kapıya çıkıp o yaşlı hastanın nerede olduğunu sordu. "Burada bekliyorum evladım" cevabını alınca "tamam, sen bekle, seni alacağım" diye cevapladı. O yardımcı personeller hangi mesleki kariyerlerine göre bir doktorun yanında bulunuyorlar anlamış değilim.

Doktor beni muayene ettikten sonra röntgen için gönderdiğinde saat 11.55'ti. Bodrum kata inip röntgen için sıra almaya gittiğimde görevli bana "saat birde gelin" dedi. "Neden?" diye sorunca da öğle tatili başladığını söyledi. Ama bugün cuma olduğunu, cuma namazı kılmaya gideceğimi söyleyip "erkek adama cuma günü saat birde gelin denilir mi?" diye takılayazıyordum ki, olmadı. Gerginlik had safhadaydı.

Öğleden sonra röntgeni çektirip sonucu öğrenmek için poliklinik sekreterinden "röntgen sırası" almaya gittiğimde görevli "sıra vermiyoruz, sizi çağırırlar" dedi. Daha önceden sıra fişi verildiğini söyleyince "2 aydır verilmiyor" diye yanıtladı. Çaresiz çağrılmayı bekleyecektim. Buna benzer uyulama değişiklikleri neden yapılır? Doğru/faydalı olanı bulmak çok mu zor? Merak ediyorum.

Sabah ki kalabalık yoktu. Ayrıca sıra kaydı olmayıp muayene için gelenler, ilaç yazdırmak için bekleyenler vardı. Hatta, geçen hafta bir başka doktorun muayene edip röntgen çektirdiği ama öğretmen olduğu için sonucu öğrenmeye gelen bile vardı. Eşinin ilacını yazdırmaya gelen yaşlı adam geç kalmak üzere olduğunu söylerek odanın kapısını açıp maruzatını söyledi. Doktorun reçeteye "hastanın bu ilacı alacak imkanı yok" ye not yazması gerekiyormuş. Doktor da öyle bir şey olamayacağını söyleyince yaşlı adam "ama bize öyle dediler" dedi. Tartışma biraz uzadı. Yaşlı adam doktora değil kendisine o bilgiyi verene inanıyordu.

Röntgen sonucunu öğrenmek için doktor odasına girdiğimde mesai bitmek üzereydi. Son kişiydim. Doktor röntgene baktı. Bir problem görünmediğini, çok yürümekten kaynaklanan bir rahatsızlık olduğunu söyleyip "bir krem yazalım bari" dedi. Daha sonra 4 kalem ilaç yazdığını öğrendim.

Netice-i kelâm:

- "Artık hastanelerde sıra beklemek yok" olayı bir zamanlar gerçekse de şimdi yalan olmuş.
- Gereksiz yere ilaç tüketiminde doktorların etkisi daha fazla.
- "Hastanelerde muayene artık ücretsiz" koca bir yalan. Hastaneye ücret ödemiyoruz tamam da eczanede faturayı kesiyorlar. Zekice bir uygulama olduğunu itiraf etmeliyim.
- Düzce'nin tek devlet hastanesinde bir düzen sağlayıp teamül haline getirmek çok mu zor?
- Doktor-hasta ilişkilerinde yaşanan problemlerin çoğu idari kaynaklı olduğu kanaatindeyim.
- Bir doktora alışıyorsunuz. Bir süre sonra "hekimini seç" dediklerinde o doktorun olmadığını söylüyorlar. Öğreniyorsunuz ki özel bir klinikte çalışmaya başlamış. Doktorlar devlet kurumlarından ayrılmayı neden tercih eder?
- Doktor olmak öyle çok da özenilecek bir şey değil sanırım.